

minister, det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen, fremsatte saadanne Udtalelser den 18. Marts 1915 under en Forhandling her i Salen. Hvad de Konservative angaar, da er deres gode Mening om vore Sømænd og deres Beredvillighed til at hjælpe vore Sømænd paa enhver Maade altid udtrykt stærkt gennem Ord, derimod kniber det noget mere, naar det gælder Handling. Den 19. December 1918 forelagde de Konservative som bekendt et Forslag til Beslutning her i Tinget i Retning af en Anerkendelse til den danske Sømandsstand i Anledning af de Ofre, som Sømandsstanden havde bragt under Krigsperioden. Sagen gav Anledning til en Forhandling her i Tinget, og denne sluttede med, at dette Spørgsmaal blev henvist til Finansudvalget, som skulde have et Samraad med Ministeren angaaende dette Spørgsmaal. Vi har aldrig senere hørt mere om den Sag her, men der er sagt en Del gode Ord derom fra konservativ Side.

Der kunde være god Anledning til nu paa dette Tidspunkt at vise vor Sømandsstand den Opmærksomhed, som man paa forskellig Maade har tiltænkt den. Jeg venter ganske særlig, at det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler, der er det konservative Partis Ordfører i denne Sag, siden vil give sin Tilslutning til de Bemærkninger, jeg har gjort til Lovforslagets Paragraffer, Bemærkninger, som er i fuldkommen Overensstemmelse med de Ønsker, der raader indenfor Søarbejderne i vort Land, og at det ærede Medlem derigennem vil vise det konservative Partis gode Villie til nu endelig en Gang at gøre Alvor af Sagen, at lade Handling følge paa Ord og i Gerning vise vor Sømandsstand den Anerkendelse, som den hidtil i saa høj Grad har maattet savne. Der var som tidligere omtalt 700 Mand, der omkom under Krigsperioden ude paa Havet, og hvad der er lidt og stridt af dem, der er blevet reddet, efter at deres Skib var torpederet eller paa anden Maade ramponeret, gør man sig ingen Forestilling om. De Lidelser, de Mennesker har været udsat for, inden de kom i sikker Havn, har været af en saadan Natur, at de ikke er til at beskrive.

Hvad Redernes gode Villie overfor Sømandsstanden angaar, da har vi set den udtrykt gennem deres hensynsløse Kamp under den Lockout, der for ikke lang Tid

siden blev iværksat overfor Søarbejderne. Derigennem har vi set, hvilken Gæld de mener at staa i til Søens Arbejdere. De har uden at risikere noget kunnet skumme Fløden; de Herrer har faaet Velstand til Huse — om de har formaaget at bevare den, er en Sag for sig, men i sin Tid har de haft stort økonomisk Udbytte af det farefulde Arbejde, som Søens Arbejdere var ude i. Taknemmeligheden, Anerkendelsen har de vist derigennem, at Sømændenes Arbejdsløn er blevet betydelig nedsat, og at deres Arbejdstid er blevet betydelig forlænget. Udover de smukke Talemaader, der er faldet her i Tinget, har Sømændene kun faaet Minebøsserne — en Slags officielt Tiggeri, som er blevet iværksat, formodentlig fordi man er gaaet ud fra, at den Anerkendelse, som Sømændene skulde have fra officiel Side, alligevel ingen Sinde vil vise sig.

Men nu er Tidspunktet kommet, hvor Tinget kan indfri sit Løfte og gennem en god Sømandslov yde de arbejdende Sømænd og Søfyrbøderne den Anerkendelse, som kan faa Betydning for Standen. Paa Krigsperiodens Baggrund og med forpligtende Ord fra alle Partier her fra denne Talerstol maa Arbejdet for denne Mandskabslov føres paa en saadan Maade, at det kan blive til Søarbejdernes Gavn.

Sporon-Fiedler: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at ordne et Forhold, der i sig selv er overordentlig indviklet, saa sandt som Livet og Arbejdet til Søs er i høj Grad afvigende fra Livet og Arbejdet i Land. Jeg giver ganske det ærede Medlem Hr. P. Andersen Ret i, at dette er en Undtagelseslov. Men ifølge Sagens Natur maa det være en Undtagelseslov, fordi, som sagt, Arbejdsvilkaarene paa Søn er saa afvigende fra Arbejdsvilkaarene i Land. Jeg giver ligeledes det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at den danske Sømandsstand i allerhøjeste Grad har Krav paa Anerkendelse og Paaskønnelse for den Holdning, som den indtog i de farlige Krigsaar; men det forekommer mig, at dette Forhold ikke berører dette Lovforslag. Thi det, der skal tages Stilling til her, er ikke den ene Parts Interesser alene, men hele Søfartserhvervets Interesser, og man maa da se paa begge Parters velbegrundede Interesser.